

alatt gondoskodott tagságunk színvonalas olvasmányáról, szak- és közműveltségének fejlesztéséről, a szellemi elmélyedésre való ösztönzésről.

Ezt a fáradhatatlan munkát ismerte el a kulturális miniszter is, aki előterjesztésünkre dr. Keresztesi Béla elvtársnak, AZ ERDŐ szerkesztő bizottsága elnökeként betöltött negyedszázados kiemelkedő munkássága elismeréseként a SZOCIALISTA KULTÚRÁÉRT kitüntetést adományozta.

KÖSZÖNET

25 éven át szerkesztettem AZ ERDŐ-t. Sok munkát, gondot, de sok örömet is adott.

Szeretnék most elsősorban a szerzőknek köszönetet mondani. 1954-től 1979-ig több mint ezer szakíró mintegy háromezer cikkét közöltük. Szakírók nemzedékei nőttek fel ez alatt az idő alatt, akik a hazai erdészeti szakirodalmat korábban nem tapasztalt módon felvirágoztatták. Öröm és hasznos volt számomra velük, szakmánk legkiválóbb elméleti és gyakorlati művelőivel negyedszázadon át kapcsolatban állni. Tíz cikket vagy többet 65-en írtunk:

Andor József, dr. Babos Imre, Bakkay László, Balázs István, dr. Bencze Lajos, Cornides György, dr. Csesznák Elemér, Dérföldi Antal, Fekete Gyula, Fila József, Fuisz József, dr. Gál János, Gáspár-Hantos Géza, Halász Aladár, dr. Herpay Imre, dr. Holdampf Gyula, Huszár Endre, dr. Igmándy Zoltán, dr. Járó Zoltán, Jérôme René, dr. Kassai Jenő, dr. Káldy József, Király László, Király Pál, dr. Kiss László, dr. Kiss Rezső, dr. Kollwentz Ödön, dr. Kolonits József, Kolossváry Szabolcsné, dr. Kopecky Ferenc, dr. Kovács Jenő, Lámfalussy Sándor, dr. Lengyel György, dr. Madas András, dr. Madas László, dr. Majer Antal, Magyar János akadémikus, dr. Magyar Pál, dr. Marjai Zoltán, dr. Márkus László, dr. Nemky Ernő, dr. Pagony Hubert, Palotás Ferenc, dr. Pankotai Gábor, dr. Papp László, Rakonczay Zoltán, Reményfy László, dr. Sali Emil, dr. Simon Miklós, dr. Solymos Rezső, dr. Sopp László, dr. Speer Norbert, dr. Szász Tibor, dr. Szepesi László, dr. Szodfridt István, dr. Szontagh Pál, dr. Szőnyi László, dr. Tompa Károly, dr. Tóth Béla, dr. Tóth Imre, dr. Tóth Károly, dr. Tóth Sándor, Tömpe István, Varga Béla.

Köszönetet mondok a szerkesztésben segítő társaimnak, a szerkesztőbizottság tagjainak. Ebben a 25 esztendőben hosszabb-rövidebb ideig 59-en szerkesztettük a lapot:

Ákos László, dr. Babos Imre, Bakkay László, dr. Balassa Gyula, Balázs István, Beck Antal, dr. Birck Oszkár, Bíró László, Boldizsár Antal, Botos Géza, Büttner Gyula, Deák István, Dessewffy Imre, Dobay Pál, Erdős László, Fila József, dr. Fírbás Oszkár, Földes László, Gáspár-Hantos Géza, dr. Haracsi Lajos, Hatler Rudolf, dr. Herpay Imre, Iharos Frigyes, Imreh János, Jablánczy Sándor, Jáhn Ferenc, dr. Járó Zoltán, Jérôme René, dr. Káldy József, Keszthelyi István, Király Pál, dr. Kiss Rezső, Kocsárdy Károly, Kollár Gyula, Kutasz Viktor, Lány Géza, dr. Madas András, Mandik Béla, Marton Tibor, Mészöly Győző, Murányi János, dr. Páris János, dr. Rác Antal, dr. Radó Gábor, dr. Sali Emil, dr. Solymos Rezső, dr. Speer Norbert, Stádel Károly, Schmal Fe-

renc, Szegedi András, dr. Szepesi László, dr. Szőnyi László, Tömpe István, Tóth István, dr. Tóth Sándor, Varga Ferenc, Vida László és Vörösmarty Zoltán.

A szerkesztőbizottsági ülések — mivel a tényleges szerkesztést ellátta a szűkebb szerkesztőbizottság — érdekesítő szakmai beszélgetésekké, vitákká alakultak, melyek során kirajzolódtak a szerkesztési célkitűzések, irányelvek, amiknek alapján aztán már az egész szerkesztőbizottság keresett írókat és lektorálta az elkészült cikkeket. Különösen sok cikket lektoráltak:

Dr. Babos Imre, Balázs István, Botos Géza, dr. Firtás Oszkár, Fila József, Gáspár-Hantos Géza, dr. Herpay Imre, dr. Járó Zoltán, dr. Káldy József, Király Pál, Kocsárdy Károly, dr. Madas András, dr. Majer Antal, dr. Pagony Hubert, dr. Radó Gábor, dr. Sali Emil, dr. Speer Norbert, dr. Szász Tibor, dr. Szepesi László, Varga Ferenc és Vida László.

Hálával gondolok az Erdészeti Tudományos Intézet gépiróira, rajzolóira, fotósaira, akik társadalmi munkában segítettek a lapot, mindig gyors és kitűnő munkát végezve.

Szeretnék köszönetet mondani a nyomda és a kiadó dolgozóinak, akiknek segítőkészségét mindig éreztük, és 300 hónapon át pontosan megjelenő, gondosan kiállított, szép lapot adtak a kezünkbe.

Végül, de nem utolsósorban köszönetet mondok az olvasóknak, az Országos Erdészeti Egyesület egész tagságának, akik negyedszázadon át tiszteltek meg bizalmukkal. Igyekeztem ezt olyan lappal viszonzni, amely sokoldalúan bemutatta szocialista erdőgazdálkodásunkat, célkitűzéseinket, terveinket, kutatási és gyakorlati eredményeinket, szakmánk fejlődését. Az olvasók részéről problémákat az 1971. évi közgyűlést előkészítő jelölőbizottság jelzett, erdész olvasók kifogásolták a számukra magas színvonalat. Erdészekkel 35 éve dolgozom együtt, előbb gyakorlati szolgálatom idején, majd pedig kutató munkámban. Ez alatt az idő alatt kitűnő erdészeket ismertem meg, akik nemcsak rendszeresen olvasták AZ ERDŐ-t, hanem írtak bele cikkeket is. De úgy tartom általában, hogy kinn az erdőn az erdőgazdasági munkákat jól végrehajtó régi erdészeknek és az újabbaknak, a technikumokból, szakgimnáziumból kikerülőknél nem lehet probléma 4—5 oldalas tömör, világos szakcikkek megértése.

25 év nagy idő. Javaráse egy emberéletnek, legalábbis a szakmai alkotásnak. Úgy éreztem ezért, célszerű helyet adni friss erőknél, átadni fiatalabbnak a szerkesztői tollat és ollót. Szerencsésnek tartom, hogy a megválasztott új szerkesztő is az ERTI dolgozója. Számára az intézet minden szükséges segítséget megad.

Megítélésem szerint az elmúlt negyedszázadban az egyesületi tagság szervezésében, továbbképzésében, közérzetének, hangulatának formálásában az egyesület lehetőségei közül AZ ERDŐ játszotta a legfontosabb szerepet. Hogy a jövőben is így legyen, ahhoz kívánok az új szerkesztőnek és szerkesztőbizottságnak sok sikert, az olvasóknak pedig sok jó cikket.

Keresztesi Béla